

Funderingar kring blåmesens natthärbärke vintertid

LARS-ERIC ROXIN

Redan på ett tidigt stadium blev det uppenbart för mig att många småfåglar använde de holkar jag tillverkade som uppehållsplatser även under den kalla årstiden. Frågan är om inte fåglarna använder holkarna i större utsträckning under vinterhalvåret än under sommarhalvåret. Den stora mängd avföring som de lämnar kvar tyder på detta (31 holkar av 40 hade nyttjats på det sättet vid kontroll senast). Om man som jag rensar och gör rent i holkarna inför vårsäsongen så upptäcker man snabbt att man överraskar och skrämmer ut

t.ex. talgoxar och blåmesar från holkarna om man utför detta arbete för sent på eftermiddagen. Redan när det börjat skymma finns fåglarna i sitt "natthärbärke". Kanske är det så viktigt för att fåglarna skall klara av kylan under den kalla årstiden att man borde bygga speciella vinterholkar designade för att ge skydd för kyla och blåst.

I och med att jag även bygger holkar för fladdermöss så upptäckte jag efter ett tag att åtminstone blåmesen har för vana att uppehålla sig i dessa. Det trots att det måste vara trångt och svårt att komma upp till den trekantiga kammaren genom att pressa sig upp genom öppningen nertill. Det kräver att fågeln tar sig igenom en öppning som bara är 2 centimeter bred och därefter klättrar 7 till 10 centimeter upp genom springan till kammaren. Första gången jag upptäckte avföring i fladdermusholken så trodde jag förstås att den varit besökt av en fladdermus även om

avföringens färg och konsistens inte riktigt stämde. Senare har jag avslöjat just blåmes vid ett par tillfällen i holkarna när jag öppnat för att sanera.

När jag får tillfälle så tycker jag att det är intressant att ta reda på vad som uppehåller sig i de håligheter som ofta finns på äldre träd. Det var så jag upptäckte att blåmesen gärna tränger sig in och uppehåller sig i mycket smala håligheter. Detta är kanske inte så konstigt men det som förvånade mig var att fåglarna ibland kunde klättra uppåt och på något sätt hålla sig kvar utan att tappa fäste. Vad jag upptäckte var att blåmesar även övernattade i dessa mycket trånga håligheter på så sätt att de pressar sig uppåt och hål-

ler sig fast på något sätt trots att hålet går brant uppåt i trädet och endast ger minimalt utrymme. Jag är inte helt säker på att detta bara sker vintertid men det verkar vara så när man studerar mängden avföring som blir kvarlämnad under olika årstider.

Jag tycker det är spännande med olika beteenden hos fåglar och det skulle vara mycket intressant att höra om det finns andra fågelintresserade som har uppmärksammat samma beteende hos blåmesen som jag.

Lars-Eric Roxin

Gitarrvägen 5
756 54 Uppsala
018-611 31 47
